

opusdei.org

"Se n'ha anat Déu d'Àfrica?"

Janvier Mahougnon Gbenou té 31 anys i és de Benín. El 5 de novembre s'ordenà diaca amb amb 34 més, tots ells membres de l'Opus Dei. El seu país, bressol del Vudú on floreix el cristianisme, ha rebut fa pocs dies la visita de Benet XVI.

20/12/2011

Com veus el viatge de Benet XVI al teu país?

¡Donarà molts fruits, com tots els seus viatges anteriors! Tant a Àfrica com a Europa o a Amèrica el Papa ha estat sempre ben rebut tot i que alguns s'entestin a fer crítiques.

Benín és conegut com el bressol del Vudú. Té la fe cristiana moltes dificultats per arrelar en la cultura africana a causa de les religions ancestrals?

Penso que no. Hi ha molts catòlics a l'Àfrica que viuen la seva fe al 100%, i de vegades de manera heroica. A la meva família, per exemple, ens férem catòlics gràcies al meu avi. Ell era polígam, es va convertir, va acomiadar a les altres dones i es va quedar amb la meva àvia. També es va convertir el seu germà menor i quan aquest va morir, el meu avi es va oposar als parents que volien fer-li funerals tradicionals. Els funerals havien de ser catòlics i així va ser. Poc després, però, el meu avi va ser

enverinat i va morir. El meu pare no va poder conèixer-lo perquè va morir abans que ell naixés. Quan va néixer, però, el batejaren i actualment tot el nostre poble és catòlic.

Segueix havent catòlics, però, que continuen amb algunes pràctiques de les religions tradicionals ...

Sí, és veritat, i penso que un dels missatges del Papa serà cridar a viure amb coherència la seva fe. El meu pare i la meva mare, per exemple, sent ja catòlics batejats, encara seguien participant en alguns ritus tradicionals quan ens vam traslladar a Costa d'Ivori.

Em va explicar el meu pare que un dia de l'any 1989, jo li vaig preguntar: "Papa, ¿per què anem al *Tron-alafia* si som catòlics?" Més tard, vaig recordar que en aquest any jo m'estava preparant per la primera comunió i havia sortit aquest tema

en una de les nostres classes. El meu pare no tenia resposta i això el va portar a pensar. Un any després, gràcies a Déu, ell i la meva mare es van casar per l'Església catòlica i mai més tornàrem al *Tron-alafia*. Així que jo penso que és una qüestió de formació, paciència i gràcia de Déu.

El continent africà està colpejat per moltes calamitats. Per exemple, la guerra a Costa d'Ivori, la fam a Somàlia, etc. Penses que l'Àfrica té encara raons per a l'esperança?

Recordo la pel·lícula *Tears of sun*, de Bruce Willis, sobre les violències tribals a l'Àfrica. Aquest actor deia: «Déu se n'ha anat d'Àfrica». I, de vegades, davant de les desgràcies i les calamitats, no només a l'Àfrica sinó arreu del món, se sent dir: «Déu té la culpa. Si és tan bo, per què deixa que passin aquestes coses?»

En veritat se n'ha anat Déu d'Àfrica?
A mi em sembla que, en realitat, el veritable responsable de les pitjors calamitats humanes és l'home mateix i la maldat del seu cor, el pecat. Per això, qualsevol solució de desenvolupament de l'home hauria de començar per curar el cor humà. Benet XVI va dir que "la caritat en la veritat és la principal força impulsora de l'autèntic desenvolupament de cada persona i de tota la humanitat". I això a Àfrica s'entén com en cap altre lloc.

La solució dels problemes d'Àfrica no poden ser mesures contra la dignitat humana, per exemple la promoció de l'avortament, com proposa el Protocol de Maputo. La solució passa per l'educació, pel retorn dels "cervells", per la feina, la reconciliació... És el que esperen de nosaltres els nostres germans africans malalts de sida, de

paludisme, de tuberculosi o que pateixen la pobresa o la guerra.

I què podrien aportar les diferents tradicions i cultures africanes?

Les cultures i tradicions africanes fomenten moltes virtuts, i les virtuts ens ajuden a tots a ser una mica millors. Hi ha unes paraules de Nelson Mandela que sempre m'han impressionat. Va escriure una carta a Winnie Mandela des de la presó, l'1 de febrer de 1975, en què deia: «L'honradesa, la sinceritat, la senzillesa, la humilitat, la generositat sense esperar res a canvi, la manca de vanitat, la bona disposició a ajudar els altres (qualitats molt a l'abast de tot ésser) són la base de la vida espiritual d'una persona».

És a dir, no podem ser tots rics, famosos tampoc, però virtuosos sí. Deia Lleó XIII: "La virtut és patrimoni comú de tots els mortals, assequible per igual a alts i baixos, a rics i

pobres". Per això, si hi ha homes virtuosos, hi haurà una societat virtuosa. I unit a la gràcia de Déu, això ens fa sants.

Algun record personal de Benet XVI?

Sí, un record inesborrable: vaig poder saludar Benet XVI a l'abril de 2009. Va ser durant una audiència concedida als estudiants que van participar en el Fòrum internacional UNIV. Va ser just després del viatge del Papa al Camerun i a Angola. I els estudiants africans volíem lliurar-li una carta d'agraïment. Aquest Papa ens estima molt.

Quan vas conèixer l'Opus Dei?

El 1997. Vivia i estudiava a Costa d'Ivori. Aquí vaig conèixer el meu millor amic, un ivorià de pare musulmà i de mare catòlica i supernumerària de l'Opus Dei. Teníem disset anys i anàvem al

mateix liceu. Ell va convidar-me a una activitat de formació cristiana i va ser quan em vaig enamorar de Jesucrist i del missatge cristià de l'Opus Dei.

Quina ha estat la teva experiència a l'Opus Dei?

Vinc d'una família pobra. El meu pare és mecànic i la meva mare mestressa de casa, i som nou germans. Per a mi, la vocació a l'Obra, el meu pròxim ministeri diaconal i, més endavant, el sacerdoci, vol dir ser capaç de dir: «Jo vull estimar Déu i fer de la meva vida un servei als altres».

Tens por a ser ordenat sacerdot?

No, no, en absolut. Al contrari, diria que tinc tres motius per sentir-me segur. El primer és que em sé acompanyat per la pregària de molts cristians, el segon motiu és que un cop ordenat sacerdot, la meva tasca

consistirà a transmetre la gràcia i el missatge de Crist. Transmetre i no inventar o improvisar. Allò que donaré no serà meu, sinó de Crist, i, finalment, em sento segur perquè em sé a les mans de la Verge Maria, la Mare de tots els sacerdots.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/se-nha-
anat-deu-dafrica/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/se-nha-anat-deu-dafrica/) (17/08/2025)